

Resolució 852/2021, de 23 de setembre¹**Número d'expedient de la reclamació:** 727/2021**Administració reclamada:** Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat**Informació reclamada:** Sobre transformadors d'electricitat.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial i desestimació parcial

Resum: L'Ajuntament estima allò sol·licitat per la tercera part de la sol·licitud (quantitat percebuda per la utilització i ús de l'espai públic durant l'any 2020), i informa que no ha percebut cap quantitat. Si bé la persona reclamant estima contradictòria aquesta resposta, des del punt de vista dels procediments d'exercici del dret d'accés a la informació pública és impecable, ja que estima la sol·licitud (és a dir, reconeix el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada) i li ofereix sense cap dubte la informació en qüestió, que pel que sembla consisteix amb que l'Ajuntament no cobra cap quantitat per l'ocupació de la via pública pels transformadors; tan vàlida és aquesta resposta, en la mesura que és ajustada a la realitat, com una altra qualsevol, si fos el cas. Per tant, s'ha de desestimar la Reclamació en relació amb aquesta tercera part de la sol·licitud, perquè l'Ajuntament la satisfà plenament. La derivació de la sol·licitud és incompatible amb la seva inadmissió, perquè significa que la sol·licitud segueix el seu curs, ara davant del Departament de la Generalitat al qual s'ha derivat, que haurà de resoldre-la en el termini d'un mes de la seva recepció (article 57.3 del Decret 8/2021, de transparència i dret d'accés a la informació pública), i si la persona reclamant no està satisfeta amb la resposta, podrà impugnar-la, mentre que la inadmissió significa que la sol·licitud és rebutjada i no és objecte de cap tràmit, a part de la mateixa inadmissió. Certament, les actuacions municipals en aquest procediment poden generar confusió. No en la qüestió així percebuda per la persona reclamant, com s'ha assenyalat anteriorment, sinó en aquest inadmetre i seguidament derivar els dos primers apartats de la sol·licitud, sense deixar sense efecte la inadmissió. Si després d'inadmetre aquestes parts de la sol·licitud per la causa de l'article 18.1.d LTAIPBGE, l'Ajuntament s'adona que en realitat no desconeix l'Administració competent, assumeix que allò procedent és derivar-li la sol·licitud, i ho fa, per completar el gir i aclarir qualsevol mena de dubte, també era necessari deixar sense efecte la resolució prèvia d'inadmissió, la qual cosa podia fer sense dificultats jurídiques significatives, en tractar-se d'un acte jurídic de gravamen. En conseqüència, sense deixar de reconèixer que l'actuació municipal, en allò material, ha estat substancialment correcta, essent fins i tot lloable la correcció d'ofici de la decisió inicial, implícita en la derivació posterior, en lo formal s'havia de completar amb l'anul·lació de la inadmissió, ja que en no efectuar-la, a part de generar possibles dubtes a les persones afectades, deixa vigents dues actuacions (la inadmissió i la derivació) que en realitat són contradictòries.

Paraules clau: Ajuntament. Derivació. Causes d'inadmissió. Confusió. Transformadors elèctrics.

Ponent: Josep Mir Bagó

---

¹ El text original, elaborat pel ponent, s'ha escrit en castellà.

Antecedents

1. El 17 d'agost de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 727/2021, presentada contra l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 25 de juny de 2021 la persona reclamant sol·licita la següent informació a l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat: "Llistat complet de tots els transformadors de mitja tensió que l'empresa xxxx o una altra empresa tenen instal·lats en tot l'àmbit municipal. Si aquesta administració té coneixement de la inspecció i revisió periòdica i obligatòria, i a qui pertany efectuar-la. Quantitat percebuda per aquest Ajuntament per la utilització i ús de l'espai públic durant l'any 2020".
3. El 24 de juliol de 2021 l'Ajuntament inadmet la part de la sol·licitud que demana la llista de transformadors i informació sobre la seva inspecció i revisió, sobre la base de l'article 18.1.d de la Llei 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE (que estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública dirigides a un òrgan en el poder del qual no obri la informació quan es desconeixi el competent; la resolució considera que es presenta aquesta circumstància, ja que els transformadors són propietat de les empreses elèctriques i l'Ajuntament no té competències per inspeccionar-los, de manera que si la persona reclamant desitja la informació en qüestió l'hauria de sol·licitar a les empreses energètiques propietàries dels transformadors), i estima la part de la sol·licitud que demana quina quantitat percep l'Ajuntament per l'ús de l'espai públic (la resolució inclou un informe municipal segons el qual no percep cap quantitat pels transformadors de mitja tensió).
4. El 27 de juliol de 2021 l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat deriva la sol·licitud indicada per l'antecedent 2 al Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya, en considerar que pot disposar de la informació sol·licitada, informant-ne la persona reclamant.
5. La Reclamació presentada el 17 d'agost de 2021 manifesta la disconformitat de la persona reclamant amb la resposta rebuda de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat i assenyalava les següents deficiències: que s'ha estimat la seva sol·licitud i no ha rebut la informació, malgrat haver transcorregut 30 dies i que la informació rebuda no és completa.

6. El 25 d'agost de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 25 d'agost de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
8. El 13 de setembre de 2021 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament i còpia dels documents que formen l'expedient de la sol·licitud. L'informe exposa que “la sol·licitud d'informació pública presentada pel Sr. XXX consta de tres apartats diferenciats. D'aquesta manera, s'ha procedit a donar resposta a cada un d'ells segons l'informat per la Directora de Serveis de l'Espai Públic, Urbanisme i Sostenibilitat l'Ajuntament. D'una banda, quant al punt 1 i 2 i de resultes d'allò manifestat per la Directora de Serveis de l'Espai Públic, Urbanisme i Sostenibilitat l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat es procedeix a la seva inadmissió de conformitat amb l'establert a l'art. 18.1 d) de la LTAIPBGE el qual estableix com a causa d'inadmissió de les sol·licituds *“Adreçades a un òrgan que no disposi de la informació quan es desconeixi el competent”*. És per això que, en data 27 de juliol de 2021 es procedeix a derivar l'esmentada sol·licitud a l'òrgan competent, en aquest cas, el Departament de Treball i Empresa de la Generalitat, en virtut de l'art. 30.2 de la LTAIPBG que estableix que *“Si l'entitat o l'òrgan administratiu competent pertany o depèn d'una administració diferent a la que s'ha adreçat la sol·licitud, se n'ha d'informar el sol·licitant, per via electrònica si és possible, i indicar-li quina és l'Administració a la qual s'ha derivat la seva sol·licitud perquè pugui exercir el dret d'accés a la informació pública.”* d'altra banda, quant al punt 3 de la sol·licitud procedeix la seva estimació en aplicació de l'art. 34.2 de la LTAIPBGC que estableix que *“La resolució ha de ser estimatòria de la sol·licitud, tret que sigui d'aplicació algun dels límits establerts per la present llei. En aquest darrer cas, ha d'estimar parcialment la sol·licitud, si és possible, o desestimar-la íntegrament”*. En conseqüència, s'informa l'interessat en la mateixa resolució que l'Ajuntament no percep cap quantitat per la utilització de l'espai públic. Per tot això, entenem que la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada pel Sr. XXX en data

25 de juny de 2021 ha estat degudament resolta mitjançant la Resolució núm. 7768 de 24 de juliol de 2021”.

9. El 15 de setembre de 2021 la GAIP comunica a la persona reclamant l'informe municipal i la documentació que l'acompanya.
10. El 16 de setembre de 2021 la persona reclamant manifesta a la GAIP la seva disconformitat amb la resposta municipal a la qüestió del que percep l'Ajuntament en concepte d'ús de l'espai públic municipal, ja que aporta referències d'un altre Ajuntament que aplica els preceptes legals, que cita, que permeten gravar aquest tipus d'instal·lacions en l'espai públic.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix les persones per sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei.” Per la seva part, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret a accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa Llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació ha d'explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament que els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. *L'Ajuntament ha facilitat la informació sol·licitada*

La Resolució municipal de 24 de juliol de 2021 (notificada el 26 del mateix mes a la persona reclamant) contesta de forma raonablement adequada el sol·licitat.

D'una banda, l'Ajuntament estima allò sol·licitat pel tercer apartat de la sol·licitud (quantitat percebuda per la utilització i ús de l'espai públic durant l'any 2020), i informa que no ha percebut cap quantitat. Si bé la persona reclamant estima contradictòria aquesta resposta, des del punt de vista dels procediments d'exercici del dret d'accés a la informació pública és impecable, ja que estima la sol·licitud (és a dir, reconeix el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada) i li ofereix sense cap dubte la informació en qüestió, que pel que sembla consisteix amb que l'Ajuntament no cobra cap quantitat per l'ocupació de la via pública pels transformadors; tan vàlida és aquesta resposta, en la mesura que és ajustada a la realitat, com una altra qualsevol, si fos el cas. La disconformitat que ha manifestat la persona reclamant, amb el referent d'un altre Ajuntament que cobra per la instal·lació dels transformadors en la via

pública, no és determinant, perquè els municipis tenen reconeguda legalment autonomia, inclosa l'autonomia fiscal, partint de la qual poden actuar de forma substancialment diferent davant de situacions semblants. La resposta municipal és categòrica i el precedent d'altres municipis no li resta credibilitat. Per tant, s'ha de desestimar la Reclamació en relació amb aquesta tercera part de la sol·licitud, perquè l'Ajuntament la satisfà plenament.

D'altra banda, l'Ajuntament inadmet els dos primers apartats de la sol·licitud perquè pel que sembla no té la informació sol·licitada, la qual cosa justifica de manera raonablement suficient (perquè, a més d'afirmar-ho, aporta els arguments de la titularitat privada dels transformadors i de la manca de competències municipals sobre els mateixos), invocant a aquests efectes l'article 18.1.d de la Llei estatal bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE); però en relació amb aquesta resposta no està clar que la resolució municipal sigui la requerida per l'ordenament jurídic.

La GAIP ve considerant que els motius d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública presentades a les Administracions de Catalunya són els que estableix l'LTAIPBG, i no els de l'LTAIPBGE, ja que la legislació autonòmica de desenvolupament té capacitat d'establir causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública més restrictives que les previstes per la legislació estatal bàsica, en la mesura que això pugui redundar en benefici del dret d'accés a la informació pública. D'acord amb aquest criteri, no és procedent aplicar una causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud no contemplada per la legislació catalana de transparència i accés a la informació pública; tampoc no ho és aplicar la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de l'article 18.1.d LTAIPBG si, pel que sembla, incompleix un dels pressupòsits de fet habilitadors, és a dir, desconèixer l'òrgan competent per atendre la sol·licitud. Resulta poc creïble que un Ajuntament amb els serveis propis d'una gran ciutat, com és el cas de L'Hospitalet de Llobregat, desconegui el departament de l'Administració responsable de la inspecció i control dels transformadors d'electricitat, i el mateix Ajuntament ho confirma dies després de dictar la resolució, en derivar la sol·licitud al Departament d'Empresa de la Generalitat. La derivació de la sol·licitud és incompatible amb la seva inadmissió, perquè significa que la sol·licitud segueix el seu curs, ara davant del Departament de la Generalitat al qual s'ha derivat, que haurà de resoldre-la en el termini d'un mes de la seva recepció (article 57.3 del Decret 8/2021, de transparència i dret d'accés a la informació pública), i si la persona reclamant no està satisfeta amb la resposta, podrà impugnar-la, mentre que la inadmissió significa que la sol·licitud és rebutjada i no és objecte de cap tràmit, a part del tràmit de la mateixa inadmissió.

Certament, les actuacions municipals en aquest procediment poden generar confusió. No en la qüestió així percebuda per la persona reclamant, com s'ha assenyalat anteriorment, sinó en

aquest inadmetre i seguidament derivar els dos primers apartats de la sol·licitud, sense deixar sense efecte la inadmissió. Si després d'inadmetre aquestes parts de la sol·licitud per la causa de l'article 18.1.d LTAIPBGE, l'Ajuntament s'adona que en realitat no desconeix l'Administració competent, assumeix que allò procedent és derivar-li la sol·licitud, i ho fa, per completar el gir i aclarir qualsevol gènere de dubte, també era necessari deixar sense efecte la resolució prèvia d'inadmissió, la qual cosa podia fer sense dificultats jurídiques significatives, en tractar-se d'un acte jurídic de gravamen. En conseqüència, sense deixar de reconèixer que l'actuació municipal, en allò material, ha estat substancialment correcta, sent fins i tot lloable la correcció d'ofici de la decisió inicial, implícita en la derivació posterior, en els aspectes formals s'havia de completar amb l'anul·lació de la inadmissió, ja que en no efectuar-la, a part de generar possibles dubtes a les persones afectades, deixa vigents dues actuacions (la inadmissió i la derivació) que en realitat són contradictòries.

En conseqüència, és procedent estimar parcialment la Reclamació, en relació amb allò sol·licitat pels seus dos primers apartats, i anul·lar l'apartat primer de la part resoluciva de la resolució municipal de 24 de juliol de 2021, i les consideracions que la fonamenten, que inadmeten amb justificació insuficient la sol·licitud d'informació pública de què deriva aquesta Reclamació.

D'altra banda, la persona reclamant ha de tenir en compte que el resguard de la notificació municipal de la derivació de la seva sol·licitud al Departament d'Empresa i Treball (que la GAIP li ha facilitat juntament amb l'informe municipal) acredita la presentació de la mateixa i l'inici del termini d'un mes que disposa el Departament per resoldre-la, podent impugnar l'eventual inactivitat o resposta insatisfactòria a la seva sol·licitud davant d'aquesta Comissió.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de setembre de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 727/2021, en relació amb el sol·licitat pels dos primers apartats de la sol·licitud indicada per l'antecedent 2 i anul·lar l'apartat primer de la part resoluciva de la Resolució municipal de 24 de juliol de 2021, i les consideracions que la

fonamenten, que inadmeten amb justificació insuficient la sol·licitud d'informació pública de la qual deriva aquesta Reclamació.

2. Desestimar la part de la Reclamació relativa al tercer apartat de la sol·licitud d'informació pública indicada per l'antecedent 2, perquè la resposta municipal al mateix està plenament ajustada a l'ordenament jurídic.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 727/2021 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de la Resolució, de conformitat amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.